

Sygn. akt: I C 241/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Irena Ciborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 marca 2021 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł.

przeciwko L. P.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz pozwanego L. P. kwotę 90,00 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 241/20 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 lipca 2019 roku powódka (...) S. A. z siedzibą w Ł. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanego L. P. kwoty 292,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 24 lipca 2019 r. do dnia zapłaty. Powódka nadto wniosła o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia na okres od dnia 18.03.2018 roku do dnia 17.03.2016 roku, o numerze (...), obowiązkowym ubezpieczeniem objęty został pojazd marki F. (...), o numerze rejestracyjnym (...), numerze VIN (...). Powódka wskazała również, że pozwany zobowiązał się do zapłaty składki ubezpieczeniowej w dwóch ratach płatnych: I do dnia 14.03.2018 r., II do dnia 17.09.2018 r. Pozwany składki II nie zapłacił i pomimo wezwania nie uregulował dochodzonej należności.

W dniu 30 sierpnia 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, sygn. akt: VI Nc#e (...) uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie VI Nc#e (...) nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zakwestionował fakt zawarcia z powódką umowy ubezpieczenia. Podniósł, iż roszczenie powódki jest całkowicie bezzasadne, ponieważ dotyczy roszczenia nieistniejącego.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny z dnia 10.01.2020 roku, nakaz zapłaty został uchylony i utracił moc w całości wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego, a sprawa została przekazana do tutejszego Sądu celem jej rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Istotą rozpoznawanej sprawy było ustalenie czy powódkę (...) S. A. z siedzibą w Ł. i pozwanego L. P. łączyła umowa ubezpieczenia OC, z której powódka wywodzi swoje roszczenia. W efekcie tego sporu było czy po stronie pozwanego powstało zobowiązanie do zapłaty składki ubezpieczeniowej z umowy ubezpieczenia OC numerze (...). W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie dał podstaw do przyjęcia, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia.

W rozpoznawanej sprawie powódka dochodząc zapłaty kwoty 292,41, jako składki z umowy ubezpieczenia, powinna przede wszystkim wykazać, że z pozwanym łączył ją stosunek zobowiązaniowy – umowa ubezpieczenia, na podstawie którego pozwany miał być zobowiązany do zapłaty składki ubezpieczeniowej oraz istnienie tej zaległości po stronie pozwanego.

Powódka jako dowód w sprawie przedłożyła kserokopię polisy, mającą na celu wykazanie, iż pozwany był związany z powódką umową ubezpieczenia o numerze (...), na okres od dnia 18.03.2018 r. do dnia 17.03.2019 r., obejmującą pojazd marki F. (...), o numerze rejestracyjnym (...), numerze VIN (...), oraz że pozwany zobowiązał się do zapłaty składki ubezpieczeniowej w dwóch ratach płatnych: I do dnia 14.03.2018 r., II do dnia 17.09.2018 r. Dołączona kserokopia polisy, mimo iż zawarta przez pośrednika ubezpieczeniowego, nie została podpisana przez pozwanego (dowód: polisa, k. 24-25), a powódka nie przedłożyła innego dowodu, na podstawie którego można by uznać, że pozwany wyraził zgodę na zaproponowane w polisie warunki. Za dowód taki nie może być uznana przedłożona przez powódkę kopia przedsądowego wezwania do zapłaty skierowanego do L. P.. Powódka nie przedstawiła dokumentu potwierdzenia nadania tego wezwania oraz potwierdzenia odbioru przez pozwanego (dowód: wezwanie, k. 26), w związku z czym nie sposób przyjąć, że oświadczenie powódki do pozwanego dotarło.

Zgodnie z art. 6 k.c. to na powódce spoczywał ciężar wykazania zasadności i wysokości roszczenia.

W zakreślonym przez kodeks postępowania cywilnego terminie powódka nie przedstawiła więc niezbędnych dowodów celem wykazania prawdziwości zgłoszonych twierdzeń. Rzeczą Sądu przy tym nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń jednej ze stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc), w tym żądania naprawienia stwierdzonych mankamentów. Obowiązek przedstawienia rzetelnych dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kpc) /por. Wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-76/.

Zarówno przepis art. 3 kpc jak i art. 232 kpc zdanie pierwsze jest adresowany do stron, nie do sądu. To strony bowiem obowiązane są przedstawiać dowody. Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu (zgodnie z art. 232 zd. 2 kpc). Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesowym obowiązkiem przekonania sądu skutecznymi dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami poniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Pozwany zaprzeczył, aby doszło do zawarcia z powódką powyższej umowy ubezpieczenia, a tym samym aby był zobowiązany do zapłaty żądanej składki ubezpieczeniowej, w związku z czym powódka winna zatem udowodnić swoją

legitymację czynną do występowania w sprawie, a także istnienie, wysokość i wymagalność roszczenia. W ocenie Sądu wymaganiom tym powódka nie sprostała.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za bezzasadne i w punkcie I wyroku oddalił powództwo w całości.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.